

Formularz indywidualny

Ten formularz umożliwia indywidualne uczestnictwo w drodze synodalnej w Archidiecezji Poznańskiej. Zawiera on tematy i pytania przygotowane przez Archidiecezjalny Zespół Synodalny na podstawie wskazań Sekretariatu Synodu w Rzymie. **Są to te same tematy i pytania, które podejmuje się w grupach synodalnych.** Podczas spotkań w grupach jest możliwe nie tylko wypowiedzianie własnych opinii, ale także słuchanie innych uczestników spotkania i wspólne rozeznawanie przesłania dla Kościoła czy dla budowania dobra wspólnego w lokalnej społeczności. **Wzajemne słuchanie jest priorytetem drogi synodalnej.** Zachęcamy więc, aby dołączyć do grupy synodalnej w swoim otoczeniu. Są jednak sytuacje, w których konsultacja indywidualna okaże się najlepszą formą uczestnictwa w tym Synodzie. **Wszystkich, którzy z różnych powodów chcą się wypowiedzieć właśnie w taki sposób, zachęcamy do wypełnienia poniższej ankiety.** Jeśli zabraknie miejsca można dodać kolejne strony.

Wypełnioną ankietę można przekazać:

- Koordynatorowi Parafialnemu,
- lub pozostawić w specjalnie przygotowanym kartonie w kruchcie kościoła,
- lub przesłać na maila Synod.Panienka@gmail.com

w nieprzekraczalnym terminie do 06.03.2022r.

Informacje, o które prosimy na końcu ankiety, są potrzebne dla syntetycznego opracowania odpowiedzi wszystkich ankietowanych oraz charakterystyki osób, które wzięły udział w konsultacjach indywidualnych. Dane osobowe, które są zaznaczone jako opcjonalne jedynie pomagają w dokładniejszym opracowaniu tej charakterystyki oraz umożliwiają ewentualną komunikację z Sekretariatem Synodu.

Zanim jednak wypełnisz tę ankietę, pomódl się osobiście własnymi słowami lub tekstem modlitwy synodalnej do Ducha Świętego, aby to On był głównym inspiratorem twoich odpowiedzi.

Synod bowiem nie jest zwykłym zbieraniem opinii, ale głosem Ducha Świętego, który chce mówić do Kościoła również przez twoje serce, doświadczenie i wiarę.

MODLITWA SYNODALNA

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.
Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkaj w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.
Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronniczość wpływała na nasze działania.
Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.
O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków.
Amen.

Pytania oznaczone znakiem * są wymagane

1. Jak postrzega Pani/Pan Kościół w swojej lokalnej społeczności (w parafii, w diecezji lub w Polsce)?

Co budzi Pani/Pana niepokój, a co jest w nim wyraźnie pozytywne? Jaki jest ten Kościół?

Jeśli nie jest Pani/Pan osobą związaną z Kościołem rzymskokatolickim, proszę odpowiedzieć na powyższe pytania ze swojej perspektywy lub opisać sposób w jaki Pani/Pan postrzega relacje społeczne z katolikami w swojej lokalnej społeczności (w miejscowości, w regionie lub w Polsce). Jak wygląda współpraca i szukanie dobra wspólnego?

2. O jakim Kościele (w parafii, w diecezji lub w Polsce) Pani/Pan marzy?

Co jest Pani/Pana największą nadzieją związaną z przyszłością Kościoła?

Jeśli nie jest Pani/Pan osobą związaną z Kościołem rzymskokatolickim, proszę odpowiedzieć na powyższe pytania ze swojej perspektywy lub opisać lokalną społeczność marzeń (w swojej miejscowości, regionie czy kraju), w której katolicy i niekatolicy budują dobro wspólne.

**Proszę wybrać jeden lub więcej tematów i odpowiedzieć na pytania.
Nie trzeba odpowiadać na wszystkie pytania. Można dodać refleksję
lub opinię w temacie, niezależnie od postawionych pytań.**

1. IDĄC RAZEM

W Kościele i w społeczeństwie jesteśmy w drodze. Zastanówmy się, jak wygląda nasz Kościół lokalny.

Kim są ci, którzy „idą razem”? Z kim ja „idę razem”? Kim są ci, którzy wydają się bardziej oddaleni? Jakie grupy lub osoby pozostają na marginesie? Kogo nie spotykam na drodze? Co mogę /co możemy zrobić, aby „iść bardziej razem”? Jak spotkać tych, którzy pozostają na marginesie?

2. SŁUCHANIE

Słuchanie jest pierwszym krokiem do spotkania. Wymaga otwartego umysłu i serca, bez uprzedzeń. Bóg może przemawiać do mnie również przez drugiego człowieka.

Zastanówmy się, czy my się wzajemnie słuchamy? W jakich sytuacjach ignorujemy ten głos? W jaki sposób Bóg przemawia do nas poprzez głosy, które ignorujemy?

Czy uważasz, że w Kościele słucha się głosu świeckich? Jak słucha się księży?

W jaki sposób słucha się kobiet? W jaki sposób słucha się młodych ludzi? Jakie miejsce ma głos mniejszości, wykluczonych i odrzuconych? Jak są słuchani ubodzy? Jak słuchane są osoby konsekrowane – kobiety i mężczyźni? Co ułatwia lub utrudnia moje/nasze słuchanie? Jakie są ograniczenia w mojej/naszej zdolności słuchania, zwłaszcza tych, którzy mają inne poglądy niż nasze własne? Co możemy zrobić, aby bardziej siebie wzajemnie słuchać w Kościele? Co możemy zrobić, aby słuchać osób, które są z dala od Kościoła, są uprzedzone do Kościoła lub są wrogo do niego nastawione?

3. ZABIERANIE GŁOSU

Wszyscy są zaproszeni do mówienia z odwagą, w sposób wolny, otwarty i szczerzy, prawdę z miłością.

Zastanówmy się, co umożliwia lub utrudnia odważne, szczerze i odpowiedzialne wypowiedanie się w naszym Kościele lokalnym i w społeczeństwie? Kiedy i jak udaje nam się powiedzieć to, co jest dla nas ważne? Kiedy to się nie udaje i dlaczego?

Jak wygląda współpraca z mediami (nie tylko z katolickimi)? Kto w mediach wypowiada się w imieniu wspólnoty chrześcijańskiej? Kto te osoby wybiera?

Jak odróżnić w przestrzeni publicznej prywatne opinie od oficjalnego nauczania Kościoła? Jak możemy poszerzyć w Kościele przestrzeń do swobodnej wypowiedzi?

Jak poprawić jakość obecności Kościoła w mediach?

4. CELEBROWANIE

Wspólna droga w Kościele opiera się na wspólnotowym słuchaniu Słowa i sprawowaniu Eucharystii.

Zastanówmy się, w jaki sposób modlitwa i celebracje liturgiczne inspirują i kształtują życie i misję w naszej wspólnotie? W jaki sposób wpływają na najważniejsze decyzje?

W jakim stopniu włączamy uczestników liturgii w podejmowanie funkcji liturgicznych?

Co zrobić, abyśmy wszyscy pełniej uczestniczyli w liturgii?

5. WSPÓŁDPOWIEDZIALNI W MISJI KOŚCIOŁA

Synodalność służy misji Kościoła, do udziału w której powołani są wszyscy ochrzczeni. Zastanówmy się, co jest naszą wspólną misją? W jaki sposób członkowie naszego Kościoła lokalnego są aktywni w jego misji? Co pomaga, a co przeszkadza? Jakie obszary misji są zaniedbywane? W jaki sposób wspólnota wspiera swoich członków zaangażowanych w służbę na rzecz społeczeństwa (zaangażowanie społeczne i polityczne, badania naukowe, nauczanie, krzewienie sprawiedliwości społecznej, ochrona praw człowieka, troska o środowisko itp.)? W jaki sposób wspólnota Kościoła pomaga tym osobom przeżywać ich zaangażowanie na rzecz społeczeństwa jako służbę? Kto i w jaki sposób rozeznaje, planuje i podejmuje decyzje o kierunkach zaangażowania duszpasterskiego? Co możemy zrobić, abyśmy wszyscy pełniej uczestniczyli w misji Kościoła?

6.a DIALOG W KOŚCIELE

Dialog wymaga wytrwałości i cierpliwości, umożliwia wzajemne zrozumienie. Zastanówmy się, w jakich sytuacjach różne osoby w naszej wspólnocie spotykają się, aby prowadzić dialog? Jak często się to zdarza? Jakie są miejsca i sposoby dialogu w naszym Kościele lokalnym? Jak wygląda współpraca ze wspólnotami zakonnymi, stowarzyszeniami świeckich, ruchami itd.? Czy zauważane i doceniane są charyzmaty danej wspólnoty, realia jej działania, potrzeby i zobowiązania? W jaki sposób są rozwiązywane konflikty i trudności? Jak podchodzi się do różnicy poglądów? Na jakie szczegółowe kwestie w Kościele powinniśmy zwrócić większą uwagę? Co możemy zrobić, aby poprawić jakość dialogu w Kościele?

6.b DIALOG W KOŚCIELE I SPOŁECZEŃSTWIE

Dialog wymaga wytrwałości i cierpliwości, umożliwia wzajemne zrozumienie.

Zastanówmy się, jak w naszym środowisku (praca, sąsiedztwo, społeczność lokalna, nasza miejscowość, nasz kraj) rozmawiamy ze sobą i szukamy wspólnych rozwiązań?

Jak siebie wzajemnie słuchamy? W jaki sposób Kościół prowadzi dialog i uczy się od innych: świata polityki, ekonomii, kultury, struktur samorządowych i ludzi żyjących w ubóstwie? Na jakie szczegółowe kwestie powinniśmy zwrócić większą uwagę?

Co możemy zrobić dla jakości dialogu?

6c. DIALOG MIĘDZYRELIGIJNY Z OSOBAMI, KTÓRE NIE UTOŻSAMIAJĄ SIĘ Z ŻADNĄ WSPÓLNOTĄ RELIGIJNĄ, Z OSOBAMI NIEWIERZĄCYMI

Dialog wymaga wytrwałości i cierpliwości, umożliwia wzajemne zrozumienie.

Zastanówmy się, jakie mamy doświadczenia dialogu i wspólnego zaangażowania z wyznawcami innych religii? Jakie mamy doświadczenia dialogu i wspólnego

zaangażowania z osobami, które nie utożsamiają się z żadną wspólnotą religijną?

Jak odnosimy się do osób, które decydują się na apostazję, jak ze sobą rozmawiamy?

Jakie mamy doświadczenie kontaktów i rozmów z osobami areligijnymi?

Jak próbujemy się zrozumieć? Co możemy zrobić razem?

7. EKUMENIZM

Dialog między chrześcijanami różnych wyznań, zjednoczonymi przez jeden chrzest, zajmuje szczególne miejsce na drodze synodalnej.

Zastanówmy się, jakie relacje ma nasza wspólnota kościelna z członkami innych tradycji chrześcijańskich i wyznań? Co nas łączy i jaką podejmujemy współpracę? Jakie owoce przynosi nasza współpraca? Jakie są trudności? Jakie jest moje odniesienie do osób należących do innych wspólnot chrześcijańskich? Jaki następny krok możemy zrobić na wspólnej drodze?

8. WŁADZA I UCZESTNICTWO

Kościół synodalny jest Kościołem, w którym wszyscy jesteśmy równi w godności i wszyscy podejmujemy odpowiedzialność.

Zastanówmy się, w jaki sposób określamy w Kościele lokalnym cele, do których należy dążyć, drogę do ich osiągnięcia i kroki, które należy podjąć? W jaki sposób sprawowana jest w nim władza i zarządzanie? Jak się czuję w tak zarządzanej wspólnocie? W jaki sposób praca zespołowa i współodpowiedzialność są realizowane w praktyce? W jaki sposób i przez kogo oceniana jest owocność działań? W jaki sposób osoby świeckie są zapraszane do odpowiedzialności? Do jakich posług? Czy ich udział jest właściwie doceniany? Jakie mamy doświadczenia dobrej współpracy, wspólnego rozeznawania i współdecydowania? Jak funkcjonują rady duszpasterskie, rady ekonomiczne, rady kapłańskie i inne organy kolegialne? Jak możemy rozwijać wrażliwość synodalną w naszym Kościele lokalnym?

9. ROZEZNAWANIE I PODEJMOWANIE DECYZJI

Styl synodalny charakteryzuje się tym, że decyzje podejmowane są poprzez rozeznawanie tego, co Duch Święty mówi przez całą wspólnotę.

Zastanówmy się, jakie metody stosujemy w podejmowaniu decyzji? Jak je można ulepszyć? Czy styl synodalny jest widoczny w przewodzeniu naszemu Kościołowi lokalnemu? Czy nasze metody podejmowania decyzji pomagają nam słuchać całego Ludu Bożego? Jak to realizujemy w praktyce? Jakich narzędzi i procedur używamy, aby promować przejrzystość i możliwość rozliczenia z podejmowanych działań i decyzji w Kościele? Jak możemy uczyć się wspólnotowego rozeznawania w Duchu Świętym i w nim wzrastać?

10. FORMOWANIE SIĘ W SYNODALNOŚCI

Synodalność pociąga za sobą otwartość na zmiany, formację i ciągłe uczenie się. Zastanówmy się, w jaki sposób nasza wspólnota kościelna formuje ludzi, aby byli bardziej zdolni do wspólnej drogi, słuchania siebie nawzajem, uczestniczenia w misji i angażowania się w dialog? Jaka formacja jest oferowana, aby wspierać rozeznawanie i sprawowanie władzy w sposób synodalny?

**** pola obowiązkowe, proszę podkreślić prawidłową odpowiedź**

Miejsce zamieszkania **

- a. wieś
- b. miasto do 50 tys. mieszkańców
- c. miasto od 50 tys. do 150 tys. mieszkańców
- d. miasto od 150 tys. do 500 tys. mieszkańców
- e. miasto powyżej 500 tys. mieszkańców

wiek **

- a. poniżej 18
- b. 18-24
- c. 25-34
- d. 35-44
- e. 45-54
- f. 55-64
- g. powyżej 65

zawód (opcjonalnie)

Jak często uczestniczy Pani/Pan we Mszy Świętej? (opcjonalnie)

- a. częściej niż raz w tygodniu
- b. w każdą niedzielę i święta
- c. w niektóre niedziele i ważne święta
- d. tylko w ważne święta, śluby i pogrzeby
- e. nie uczestniczę

Czy jest Pani/Pan zaangażowana/zaangażowany w życie parafii?

(opcjonalnie)

Tak

Nie

W jaki sposób jest Pani/Pan zaangażowana/zaangażowany w życie parafii?

(opcjonalnie)

- a. Czynny udział w liturgii – czytanie czytań, modlitwa wiernych, śpiew psalmów;

- b. Służba liturgiczna przy ołtarzu
- c. Dołączenie do jednej z grup/wspólnot w parafii
- d. Pomoc w organizacji wydarzeń parafialnych
- e. Doradzanie w sprawach technicznych i gospodarczych
- f. Inne:

Imię Nazwisko (opcjonalnie).....

Bardzo dziękujemy za udział w konsultacjach!!!
Koordinator Parafialny